

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børnefamilieydelse. (Ændring af hjemstedsbetingelse til en opholdsbestemmelse og ændring af flerbørnstilskuddet).

Af socialministeren (Henriette Kjær):

(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

Der er to elementer i dette lovforslag, og det ene er en ændring af hjemstedsbestemmelsen. Det hedder allerede i dag i loven, at det er en betingelse for udbetaling af børnetilskud og børnefamilieydelse, at barnet har hjemsted her i landet, men i praksis tolkes dette, som at barnet har hjemsted der, hvor forældrene opholder sig, og derfor er ydelserne blevet udbetalt, også selv om barnet i en længere periode har opholdt sig i udlandet.

Kl. 11.35

I Venstre ønsker vi, at udbetaling af børnetilskud og børnefamilieydelse skal være betinget af, at man rent faktisk opholder sig i Danmark. Selvfølgelig kan man være på ferie, familieophold, kurser, være til behandling eller andet i udlandet, ligesom den unge kan tage en del af sin uddannelse i udlandet. Det er altså eksempler, hvor det ikke har nogen indflydelse i forhold til det at have fast bopæl i landet. Men det skal være klart, at er et barn sendt af sted på det, der kaldes genopdragelse i sit oprindelige hjemland, så udbetales der ikke børnetilskud og børnefamilieydelse.

For at kunne følge op på disse bestemmelser er det naturligvis også vigtigt, at de institutioner, der har kontakt med den unge, især skolerne, er opmærksomme på, om barnet eller den unge er til stede, og indberetter, hvis et barn eller en ung bliver væk i en længere periode.

Det siger sig selv, at skal børn og unge fra andre lande integreres i det danske samfund, så duer det ikke, at de opholder sig i det oprindelige hjemland i lange perioder, og med denne opstramning gør vi det klart, hvilke forventninger vi har, hvilke krav vi stiller, for at man kan få adgang til velfærdsydelserne i Danmark. Det er nok så væsentligt at få præciseret, hvad det er

for nogle krav, vi stiller, hvilke forventninger vi har, så forældrene ved klar besked.

Det andet element i forslaget er en begrænsning af flerbørnstilskud, således at der fremover ikke gives tilskud til det første barn, men fortsat gives tilskud til barn nummer to og tre ved flerbørnsfødsler. Flerbørnstilskuddet er et økonomisk tilskud til familierne ud over børnefamilieydelsen. I Venstre finder vi det ikke rimeligt, at man skal have ekstra økonomisk støtte også for det første barn. Da tilskuddet aftrappes over 4 år, finder vi, at der er taget højde for, at familierne kan indrette sig efter de nye tilskudsbestemmelser.

I Venstre er der altså en positiv tilslutning til det her lovforslag.

Jette Bergenholz Baurup (S):

Lovforslaget indeholder to elementer: En bestemmelse om, at børnene rent faktisk skal opholde sig her i landet, for at der kan udbetales børnetilskud og børnefamilieydelse, samt en bestemmelse om, at der ikke længere udbetales flerbørnstilskud til det første barn ved en flerbørnsfødsel.

Hvad angår bestemmelserne om, at børn rent faktisk skal bo i Danmark, hvis der skal udbetales børnetilskud og børnefamilieydelse, kan vi fra Socialdemokratiets side tilslutte os dette. Det er for os for det første en ret logisk regel, og for det andet kan det være medvirkende til, at vi kan sætte en stopper for genopdragsrejser. Vi ser det altså som et udmærket værktøj, som vi helt kan støtte brugen af.

For at udnytte bestemmelserne om bopælspligten kræves, at institutioner, der har løbende kontakt med børn under 18 år, indberetter, hvis et barn i længere perioder er fraværende og fraværet kan skyldes, at barnet ikke opholder sig her i Danmark. Denne indberetningspligt er for os en selvfølge. Naturligvis skal skoler indberette, hvis et barn ikke følger undervisningen gennem længere tid. Det er da almindelig bekymring for børn.

Daginstitutioner m.v. indberetter i dag til de sociale myndigheder, såfremt et barn ikke kommer i daginstitution gennem længere tid, da barnet optager en plads i daginstitutionen. Dette er på lige fod med mistanke om problemer med omsorgssvigt, hvor pædagoger naturligvis er sig deres ansvar for barnets tarv bevidst, og i dag indberetter de, hvis der er noget, de finder mistænkeligt. Det sker i dag, og derfor ser vi intet odiøst i dette lovforslag.

Den anden del af lovforslaget, som handler om flerbørnstilskud, er vi derimod helt uenige i. Argumentet fra ministeren for at skære i flerbørnstilskuddet lyder, at det ikke er logisk, at der gives tilskud til det første barn, når der ikke gives et tilsvarende tilskud til det enkeltfødte barn. Men pointen er jo netop, at disse børn ikke er enkeltfødte børn. Flerlingefamilierne har andre og større omkostninger end børnefamilierne, hvor ét barn bliver født ad gangen med et års interval eller mere, og derfor kan man ikke sætte ligningen op, som det gøres i lovforslaget.

Kl. 11.40

Regnestykket er altså ikke så enkelt. Når udgifterne stiger, og jo som oftest er dobbelt så store, er belastningen for familieøkonomien reelt langt større end dobbelt op. Når et par får besked om, at de venter flerlinger, er det ikke utænkeligt, at de må finde en større bolig, hvilket medfører større løbende omkostninger oven i de i forvejen dobbelte udgifter til tøj, barnevogn, barneseng osv. Derfor kan man ikke skære i ydelserne til flerbørnsfamilierne, uden at det kommer til at gøre rigtig ondt.

Børnefamilierne er økonomisk hårdt pressede, og flerbørnsfamilierne er endnu hårdere pressede. Derfor virker det noget koldt og barskt at halvere flerbørnsfamilietilskuddet for tvillingefamilier og skære en tredjedel for trillingefamilier. Det er et forslag, der vender den tunge ende nedad, for det rammer jo logisk set de økonomisk dårligt stillede meget hårdt.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, det er tiden til at gøre livet sværere for børnefamilierne, tværtimod, og derfor kan vi heller ikke støtte dette forslag.

Til sidst vil jeg bede ministeren om, at lovforslaget deles op i to dele, da vi kan stemme for første del af lovforslaget, men bestemt ikke for anden del. Det virker underligt, at man fremsætter et lovforslag som en rodekasse, hvor man blot indskriver alt det, der omhandler børneydelser, selv om det er helt forskellige temaer. Det her lovforslag handler om to vidt forskellige ting, hvorfor det også vil være mest naturligt at efterkomme ønsket om en opdeling.

Pia Kristensen (DF):

Det er Dansk Folkepartis helt klare holdning, at vi for enhver pris skal undgå situationer, hvor flygtninge og indvandrere sender deres børn til genopdragelse i familiens oprindelige hjemland. Af hensyn til barnets tarv må vi sikre, at der gøres en indsats for at beskytte barnet mod de al-

vorlige sociale og psykiske problemer, der kan blive resultatet af sådan et ophold i hjemlandet.

Når det drejer sig om børn og unge, der er opvokset i Danmark, taler dansk, har danske kammerater og er godt på vej til at blive integreret i det danske samfund, så tangerer det næsten børnemishandling at sende dem på genopdragelse eller opdragelse i familiens hjemland, hvor normer og kulturer er uforenelige med den vante tilværelse i Danmark. Der skal ikke den store fantasi til at forestille sig, hvor svær en situation det må være for barnet eller den unge.

I Dansk Folkeparti er vi ikke et sekund i tvivl om, at der skal gøres en konsekvent indsats over for de problemer, som de pågældende børn udsættes for. Vi kan derfor støtte forslaget om, at betingelsen for udbetaling af børnetilskud og børnefamilieydelse ændres fra, at barnet skal have hjemsted i Danmark, til, at barnet skal have ophold i Danmark.

Effekten af lovændringen kan man så sætte spørgsmålstejn ved. Det kan kun tiden vise. Men vi mener, at det er forsøget værd. Forældrene må forstå, at der er sanktioner, hvis de sender deres børn ud af landet til genopdragelse. Desuden mener vi også, at det er fuldstændig urimeligt, at det danske samfund skal udbetale en social ydelse til et barn, der ikke opholder sig i landet.

Dansk Folkeparti ser også gerne, at der bliver en skærpet indberetningspligt for lærere og pædagoger. Af høringsvarene fremgår det, at BUPL finder, at den enkelte forælders oplysningspligt sammenholdt med pædagogens generelle indberetningspligt må være det fornødne værn i disse sager, og man ønsker ikke at iklæde sig kasketten som både fremmedkontrollant og kontaktperson. Vores holdning er: Hellere indberette en gang for meget end en gang for lidt.

Disse ting kan selvfølgelig ikke stå alene. Det er nødvendigt med oplysning og dialog. Vi skal selvfølgelig gøre flygtninge og indvandrere opmærksom på, at når man vælger at bosætte sig i Danmark, så følger der altså også nogle forpligtelser med først og fremmest over for Danmark og den danske befolkning. Man må indordne sig og lade sig integrere. Det nytter ikke, at man kommer hertil med holdninger, der er uforenelige med nutiden i Danmark.

Sidst, men ikke mindst må vi få dem til at forstå, at de har et meget, meget stort ansvar for deres børn, og at det er vigtigt, at de opdrages efter de normer, vi har her i landet. De har trods alt selv valgt, at Danmark er det samfund, som de

ønsker at børnene skal opholde sig i, og det forpligter.

Vedrørende forslaget om ændring af flerbørnstilskuddet håber jeg, at ministeren har forståelse for, at Dansk Folkeparti ikke har taget stilling til det punkt, i og med at det er en del af finanslovforhandlingerne. Så det spørgsmål vil vi vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev glædeligt overrasket over at høre Dansk Folkepartis ordførers store bekymring for børn, der er vokset op i Danmark, og som så bliver sendt ud af landet til et land, der for dem er helt fremmed, men hvor deres forældre oprindeligt kom fra. Det vil da glæde mig meget, hvis det er udtryk for en ændret opfattelse i Dansk Folkeparti. Jeg er så uenig i, at man løser det problem ved at trække forældrene i ydelse.

Jeg vil godt høre, om det betyder, at Dansk Folkeparti fremover vil gøre mere for at sikre, at børn kan få lov at blive i Danmark og ikke bliver sendt ud af landet, at børn, hvis forældre har sendt dem ud af landet, får ret til at komme tilbage.

Vi har set nogle ulykkelige sager med store børn, der er endt f.eks. i Somalia, og som ikke har kunnet få hjælp fra danske myndigheder til at komme tilbage til Danmark, fordi man har henvist til, at det var deres forældre, der har forældremyndigheden, som havde bestemt, at de skulle af sted.

Jeg vil godt høre, om Dansk Folkeparti vil være med til, at vi kan sikre, at de børn får mulighed for at komme tilbage, og i øvrigt vil medvirke til, at vi ændrer vores politik i Danmark, så vi ikke sender børn ud af landet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstod, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Kristensen, ikke havde taget stilling til den sidste del af lovforslaget, fordi der bliver forhandlet finanslov. Jeg synes, det er lidt underligt, at man slet ikke mener noget om et lovforslag.

Det her drejer sig jo om, at folk, der får tvillinger eller trillinger eller firlinger, får et særligt tilskud, fordi det koster mere at have så mange børn. Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti forhandler finanslov, men har Dansk Folkeparti slet ikke nogen mening, om det er rimeligt, eller det

ikke er rimeligt? Det må vel være rimeligt, når vi førstebehandler et lovforslag, at Dansk Folkeparti giver udtryk for, om man vil forsøge at påvirke det, så den her ændring ikke bliver gennemført, fordi man synes, den er uretfærdig.

Jeg forstod Dansk Folkeparti sådan, at den type sociale nedskæringer vil man ikke medvirke til. Det her er en social nedskæring over for familier, der har det held at få flere børn, og som derfor har flere udgifter. Jeg forstår fint, at man forhandler, og at det så kan ende et helt andet sted, men det, jeg efterlyser, er: Hvad er Dansk Folkepartis holdning til den her nedskæring?

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Mit spørgsmål er jo meget lig hr. Villy Søvndals, for jeg vil spørge fru Pia Kristensen fra Dansk Folkeparti, om man bare kan løfte en lille flig for: Er det netop på grund af flerbørnstilskuddet, at man er bekymret i Dansk Folkeparti, for det er jo selvfølgelig en fordyrelse? Eller kan fru Pia Kristensen lige fortælle lidt om, hvad der er bekymringen, eller hvad tvivlen går på? Det synes jeg måske kunne være rart at vide.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at svare fru Line Barfod:

Nu er det sådan, at det jo ikke er os, der har smidt de børn ud af landet, det er forældrene, der har sendt dem af sted til genopdragelse i deres hjemland.

Selvfølgelig går vi ind for, at vi sikrer de børns tarv, fordi vi synes, det tangerer børnemis-handling. Når man har børn her i landet, der har gået i en dansk skole i mange år, har danske kammerater, taler dansk, så synes vi virkelig, det er uforskammet af forældrene at sende deres børn hjem. Men det skal fru Line Barfod ikke overbevise mig eller Dansk Folkeparti om, fru Line Barfod må overbevise de forældre om, at det, de gør, er forkert.

Vi bruger så mange penge på forebyggelse, på at forklare de fremmede, der kommer hertil, hvordan vores kultur er osv., men jeg synes ærlig talt, at det er med meget, meget små skridt det går fremad. Vi ser jo ikke de store positive resultater af den store, store integrationsindsats, som Danmark faktisk yder.

Til hr. Villy Søvndal og til fru Jette Bergenholz Bautrup om flerbørnstilskuddet vil jeg sige, at når man forhandler, så skal man jo ikke komme ud med tingene. Så min mund er lukket med

syv segl. Vi forhandler, og jeg har ikke lyst til at komme med et pip om, hvad vi egentlig mener. Det vil forhandlingerne vise, og så skal vi nok fremkomme med vores mening.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med fru Pia Kristensen i, at vi skal gøre noget for at overbevise forældrene, men det, jeg spurgte om, var, om Dansk Folkeparti vil være med til at sikre, hvis det nu ikke lykkes os at overbevise forældrene og de *har* sendt børnene ud, at børnene får ret til at komme tilbage til Danmark, at vi yder en indsats for at få dem tilbage, selv om forældrene ikke ønsker dem tilbage, og at man i øvrigt også ændrer politik, så man også fra myndighedernes side holder op med at sende børn ud af landet.

Kl. 11.50

Lige omkring integrationen tror jeg, at det vil hjælpe, hvis man begynder at inddrage folk i samfundet og give dem arbejde og lader være med at betragte dem som nogle, der skal udstødes og sendes ud af landet, men faktisk siger, at de har en væsentlig rolle at spille i landet og er borgere på linje med alle andre.

Lige omkring det her med finansieringen af flerbørnstilskuddet i forhold til finansloven: Så vidt vi har forstået på finanslovforhandlingerne, er meningen jo, at det skal være en del af finansieringen af politiforliget. Dengang man lavede dødepakken, som skulle finansiere politiet, sagde Dansk Folkeparti, at det var helt uacceptabelt, og derfor undrer det mig, at man ikke kan komme med en tilsvarende melding, når det gælder om at skære ned på dette område.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er meget sjældent, at vi førstebehandler lovforslag i Folketinget, hvor ordførerne går op og siger, at deres holdning er en hemmelighed, en mystisk hemmelighed, som ingen må få noget at vide om, fordi der foregår forhandlinger. Det niveau er dog, undskyld mig, bunden af en offentlig debat, at man opererer med den slags hemmeligheder.

Jeg har givet udtryk for, at jeg godt forstår, at man kan ende med nogle afvejninger til slut. Jeg forstod, at fru Kristensens mund var lukket med syv segl, tror jeg endda det var – eller noget i den retning. Har fru Pia Kristensen en mening selv, eller må fru Pia Kristensen slet ikke få lov til at give udtryk for den mening, hun selv har?

Når det er vigtigt, er det jo, fordi Dansk Folkepartis stemme i den her sag er afgørende. Hvis flerbørnsfamilierne skal plyndres, så lader det sig kun gøre, hvis Dansk Folkeparti stemmer for det her forslag, for der er jo et flertal imod, hvis Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget.

Må vi derfor ikke godt få det her gjort til en lovbehandling og ikke det der hemmelighedskræmmeri?

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Vi undrer os jo også i forskellige partier over netop fru Pia Kristensen og Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti fortæller altid, at det er så åbent et parti, det er et parti, der gerne vil fortælle vælgerne, hvad man står for. Men det undrer mig, at man faktisk gang på gang, og så også lige præcis i denne her sag, ikke har nogen mening.

Jeg tror, også efter hvad jeg kender til fru Pia Kristensen, at selvfølgelig har fru Pia Kristensen en mening, og den kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre. Man skal sørge for, at flerbørnsfamilier får den check, så vi ikke står i en situation, hvor vi tager penge fra familier, som trænger sådan til dem.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Line Barfod med hensyn til, om vi vil være med til at styrke indsatsen for at få de børn tilbage og for i det hele taget at få rettet op på hele flygtningeområdet: Jamen, herregud, hvordan skulle Dansk Folkeparti dog kunne hjælpe med der?

Vi er det eneste parti her i Folketinget, som konstant har været modstander af den flygtningepolitik, vi har ført her, og alligevel har et flertal herinde valgt, at der skal bruges masser af penge, masser af menneskelige ressourcer på området. Jeg vil igen spørge: Hvad har vi fået ud af det?

Vi beskæftiger os med kvindelig omskæring, vi beskæftiger os med tvangsægteskaber, vi beskæftiger os med børn, der bliver sendt på genopdragelse i hjemlandet. Nu er der gået så mange år, og der er faktisk ikke sket store forbedringer på området, og det er ikke penge, og det er ikke de menneskelige ressourcer, der mangler.

Med hensyn til flerbørnstilskuddet, og det er både til hr. Villy Søvnald og fru Jette Baurup: Jamen når man forhandler, så er det jo bag lukkede døre, det tror jeg også at hr. Villy Søvnald og

fru Jette Bautrup har prøvet. Man går jo ikke ud og lækker til pressen, hvad man sidder og forhandler om. I en forhandlingssituation gælder det om at prioritere, og der er masser af ting, som er lige så vigtige som flerbørnstilskuddet. Så det handler om prioriteringer, og de prioriteringer er vi ikke blevet færdige med endnu.

Formanden:

Og så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig handler finansloven om prioriteringer, men det kunne jo være, at man valgte at sige, at man prioriterer børn og det, at folk skal have tilskud, hvis de får flere børn på én gang, lige så højt, som man i sin tid prioriterede, at en efterlevende skal have efterlevelseshjælp i tilfælde af dødsfald. Dengang prioriterede Dansk Folkeparti, at det var helt uacceptabelt, at man skulle lave en dødepakke, der blev brugt til at finansiere politi.

Nu har Dansk Folkeparti åbenbart den opfattelse, at man godt kan skære på børnefamilierne for at finansiere politi, og det undrer mig, at man ikke kan komme med en udmelding om det fra Dansk Folkepartis side.

Hvad angår det her med, at Dansk Folkeparti åbenbart har haft en holdning i mange år til, hvad man skulle gøre for at løse problemer med omskæring osv., så går løsningen, så vidt jeg har forstået, bare ud på, at vi skal lukke Danmarks grænser og ikke gøre noget for at hjælpe folk i resten af verden. Det synes jeg er lidt underligt. For mig handler hjælp til flygtninge i høj grad om et menneskesyn, om at være med til at sikre en bedre verden for alle mennesker og ikke kun for os, der har været så privilegerede at blive født her i Danmark.

Men det, jeg sådan set konkret spurgte om, var: Vil Dansk Folkeparti være med til at gøre noget for at hjælpe til med, at de børn, der er blevet sendt ud af landet af deres forældre, kan komme tilbage til Danmark? Det har intet at gøre med holdning til forældre eller andet, det er kun et spørgsmål om, hvorvidt fru Pia Kristensen vil tage konsekvensen af den holdning, hun gav udtryk for før, nemlig at det er et stort problem for børnene.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hensigten sidste gang var sådan set at komme fru Pia Kristensen til undsætning, for jeg mener, at i et demokrati er det en menneskeret at have lov til at mene noget og have lov til at give udtryk for det, man mener. Det er en af de vigtige rettigheder i vores samfund.

Nu sidder Dansk Folkepartis ordfører og har fået så meget mundkurv på af en eller anden, at hun slet ikke må sige noget. Det synes jeg oprigtigt er synd for fru Pia Kristensen.

Derfor spørger jeg så bare helt sagtmødt: Har fru Pia Kristensen en privat holdning til, om det er rimeligt at plyndre flerbørnsfamilierne for de her penge, eller om hun ikke synes, det er rimeligt? Det er fru Pia Kristensens ret som folketingsmedlem ifølge grundloven at give udtryk for sin private opfattelse.

Jeg forstår godt, at der forhandles, og at man ikke kan sige, hvad det ender med, det er heller ikke det, jeg beder om. Men har fru Pia Kristensen nogen som helst mening om, hvorvidt det er retfærdigt eller uretfærdigt på den måde at plyndre tvillingefamilier, trillingefamilier og fir- lingefamilier?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu er én ting jo, at kollegerne her i Folketingssalen kan være nysgerrige med hensyn til, hvad Dansk Folkeparti mener, men jeg synes faktisk, at det er værre, at vi jo ved, at befolkningen heller ikke må få at vide, hvad Dansk Folkeparti mener på det her område. Der er ret stor opmærksomhed fra de familier, som har været så heldige at få tvillinger og trillinger og fir- lingers, på det her område, og det er der jo selvsagt, fordi det betyder meget for dem. Så jeg synes, det er meget mærkeligt for ikke at sige en smule for- argeligt ikke at ville sige så meget som et pip, som fru Pia Kristensen sagde.

Men kunne fru Pia Kristensen så ikke forestille sig, at vi nu var i Ølsted Forsamlingshus i stedet for, og at vi overhovedet ikke sad til for- handlinger, og jeg så spurgte: Når man nu ikke selv vælger, om man får fir- lingers, er fru Pia Kristensen så enig i, at fire flyverdragter, fire par støvler er en anden økonomisk byrde, end hvis man har fire børn på henholdsvis 1, 3, 5 og 7 år?

De kan ikke arve efter hinanden, det falder på én gang. Er det rigtigt, at det er en større økonomisk byrde?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Line Barfod vil jeg gerne sige, at det da er nyt for mig, at man mangler finansiering til politiet. Så tak for den oplysning, det er jeg da meget glad for at få at vide.

Igen handler det om prioriteringer, og der er mange grupper i vores samfund, som har hjælp behov. Som sagt har vi ikke fundet ud af endnu, hvordan den prioritering skal være, og forhandlingerne pågår. Selvfølgelig kommer det frem i offentligheden, når vi har afsluttet de forhandlinger.

Igen med hensyn til flygtninge: Jamen vi kan jo ikke løse alle verdens problemer her i dette land. Fru Line Barfod spørger, om Dansk Folkeparti vil være behjælpelig med at få de børn tilbage. Vi kan måske godt få *de* børn tilbage, men hvad med de næste børn, der bliver sendt af sted, og de næste og de næste?

Det, vi skal have, er en holdningsændring hos forældrene, så man som forældre altså ikke sender de børn tilbage, at man ikke sender dem væk fra forældre, fra venner, fra skole, fra de vante omgivelser i Danmark. Det er synd for de børn.

Kl. 12.00

Til hr. Villy Søvndal: Ja, jeg har en privat holdning, men jeg står ikke på den her talerstol for at give udtryk for min egen private holdning. Jeg taler på Dansk Folkepartis vegne, og jeg kan endnu en gang sige, at vi ikke er færdige med de forhandlinger, så vi ved ikke, hvordan prioriteringen bliver.

Så synes jeg ærlig talt, at både fru Sandy Brinck og hr. Villy Søvndal maler fanden på væggen. Hr. Villy Søvndal taler om plyndring af børnefamilierne, og fru Sandy Brinck fortæller om de store udgifter, der er ved at få firlinger. Jamen jeg må da spørge de to ordførere, om de helt har glemt, at børnene faktisk også får en børnecheck, så det burde jo kunne dække noget ind. Hvis man får firlinger, får man fire børnecheck og så fremdeles. Så jeg synes, man skruer den lidt for højt op. Man maler fanden på væggen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så fik vi en holdning, og det var jo rart. At jeg så er uenig, det er jo noget andet. Men jeg hører fru Pia Kristensen stå heroppe og sige, at det øgede udgiftsniveau, som det giver at have f.eks. firlinger – lad os tage trillinger og tvillinger, som måske fødes oftere – ikke betyder noget, for det kan man bare betale ud af børnechecken.

Det er jo ikke nogen ligestilling i forhold til de børnefamilier, som har fået tre børn på tre forskellige tidspunkter. De får også børnechecken. Men jeg takker for, vi nu dog trods alt har fået en holdning at høre, og jeg håber, at folk derude i de små stuer har hørt den.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

For lige at repetere efter pausen: Der er to delelementer i det lovforslag, vi behandler nu. Det første handler om at undgå, at børn af etniske minoriteter sendes på genopdragelse i hjemlandet, for så fjernes børnebidrag og børnefamilieydelse.

Det ser vi i Det Konservative Folkeparti som en utrolig vigtig brik i integrationen af de børn. Vi mener, at det her forslag selvfølgelig sammen med en forebyggende indsats, der skal forhindre, at disse børn udsættes for de ofte meget traumatiske ture, er en utrolig vigtig indsats.

Det er vigtigt, at vi sikrer de her børns fremtid, og derfor har vi også set tiltag fra både socialministerens og fra justitsministerens hånd til at hjælpe disse børn. Jeg tænker her bl.a. også på, at der bliver slået hårdt ned i forbindelse med de unge piger, der bliver udsat for omskæring. Derfor bakker vi i Det Konservative Folke-

parti meget kraftigt op om også denne vigtige brik i integrationsprocessen af disse børn.

Den anden del af lovforslaget handler om at afskaffe flerlingetilskuddet til det første af samtidig fødte børn. Flerlingetilskuddet gives jo netop, fordi der er en ekstra omkostning forbundet med at få flere børn samtidig i forhold til at få et barn ad gangen.

Det finder Det Konservative Folkeparti og jeg helt rimeligt. Men faktisk mener vi, at den nuværende ordning med flerlingetilskud til det første af samtidig fødte børn er diskriminerende over for familier, der får et barn ad gangen. De får jo ikke ekstra tilskud til deres første barn, men det gør flerlingefamilierne.

Så ud over børnechecken, kommunalt tilskud til pasning og søskenderabat får flerlingefamilierne også i fremtiden et ekstra tilskud til at dække de omkostninger, der er forbundet med at få flere børn samtidig. Derfor mener vi, det er helt rimeligt, at flerlingefamilierne i fremtiden altså får tilskud til det antal børn, der fødes samtidig, ud over det første.

Danmark er jo et rigt samfund, og der skal være råd til at give en hjælpende hånd til dem, der ikke kan klare sig selv eller har en ekstraordinær belastning af deres økonomi. Men skal der være råd til det, er det nødvendigt, at vi altid ser kritisk på de udgifter, det offentlige har. Kun sådan fastholder vi en sund økonomi.

Og med den aftrapning over 4 år, som socialministeren har lagt op til med lovforslaget, mener vi også, at der er mulighed for, at de børnefamilier, der bliver påvirket af det her forslag, får mulighed for at tilpasse sig. Derfor bakker vi også op bag den del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Fru Charlotte Dyremose sagde jo her fra talerstolen, at det er dyrere for flerlingefamilierne i modsætning til, når man får ét barn. For så får man et par år efter et barn mere, og det vil sige, at de kan arve fra hinanden.

Men det, at man får fire børn eller bare tvillinger og skal købe en tvillingevogn, skal købe to vugger eller to børnesenge, giver da unægtelig ekstra udgifter. For dem, der måske får tre eller fire børn, skal der altså også en større lejlighed eller et hus til.

Synes fru Charlotte Dyremose, at forslaget i dag er helt rimeligt? Er det helt rimeligt rent per-

sonligt for fru Charlotte Dyremose? Jeg synes, at der også var noget positivt i talen, nemlig at der selvfølgelig er ekstraudgifter. Men det, at man hen ad vejen vil tage hele tilskuddet fra det første barn, virker det rimeligt?

Kl. 13.05

Jeg synes ikke, det virker rimeligt. Jeg mener, at det skal bibeholdes, for det er virkelig dyrt for de familier, der får to, tre eller fire børn på en gang. Det giver ekstra udgifter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Sagt til fru Jette Bergenholz Baurup: Som jeg også sagde i min ordførertale, mener jeg, det er helt rimeligt, at man, når man får to, tre eller fire børn samtidig, så får flerlingetilskud til dem, og det holder jeg fast ved. Men jeg synes også, det virker helt rimeligt, at man i fremtiden ikke får det til det første barn, for de mennesker, der får et barn ad gangen, får heller ikke flerlingetilskud til det første barn.

Nu talte fru Jette Bergenholz Baurup om fir- lingefamilien, og fir- lingefamilien vil også i fremtiden med det her forslag få tre gange flerlingetilskud til at dække deres udgifter, og det er altså ud over, at de jo selvfølgelig pr. barn får både børnecheck, får tilskud til at få dem passet og naturligvis får den søskenderabat, som alle familier med flere børn har. Derfor finder jeg forslaget meget rimeligt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det, der bringer mig herop, er det, jeg fornemmer som en åbning hos fru Charlotte Dyremose i forhold til at flytte flerlingetilskuddet på det første barn over på de følgende børn.

Hvis problemet er, at der er en logisk brist, så synes jeg, at vi kan rette op på den ved at lave en økonomisk neutral omlægning, så det kun er barn nr. to, tre og fire, der oppebærer særlige tilskud, men at familien for den sags skyld får det samme tilskud. Det ville imødesee den logiske brist, som ordføreren mener der er i den nuværende ordning, og det ville sikre, at familierne ville være ligestillede i forhold til den økonomi, de har for indværende.

Det ville vi selvfølgelig meget gerne være med til at drøfte, for ellers lugter det sådan set af et logisk dække over noget så banalt som en besparelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Charlotte Dyremose sagde i sit ordførerindlæg, at fordi man aftrapper ydelsen over nogle år, vil familierne få mulighed for at indrette sig på den aftrapning. Så vil jeg bare høre, hvad fru Charlotte Dyremose råder familierne til. Hvordan skal de indrette sig på det? Skal de prøve at få det ene barn skubbet ud af reden, eller hvad skal de gøre for at tilpasse sig? Skal de flytte sammen i en mindre bolig, så børnene skal bo på et mindre værelse, eller skal de afskaffe bilen, så de ikke kan komme omkring?

Eller hvad er det helt præcist, fru Charlotte Dyremose lægger op til familierne skal gøre for at tilpasse sig den nedskæring, som fru Charlotte Dyremose støtter?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Sagt til fru Margrethe Vestager: Det er da helt rigtigt, at man også bare kunne flytte pengene rundt og over til de andre børn, og så ville vi få den logik, som jeg efterlyser. Der taler vi jo sådan set bare om, hvorvidt størrelsen på flerlingetilskuddet er det rette. Det kan man selvfølgelig altid diskutere. Umiddelbart er jeg ikke af den opfattelse, at vi skal hæve flerlingetilskuddet, men det kunne man da sagtens diskutere i fremtiden.

Til fru Line Barfod: Hvordan den enkelte familie skal indrette sig, skal jeg jo ikke være dommer over. Der er nogle familier, som har en meget stram økonomi, og de skal nok tænke mere over det end de flerlingefamilier, der har en slet ikke så stram økonomi, så det vil selvfølgelig være op til den enkelte familie.

Men nu får man altså muligheden for over 4 år at tilpasse sin økonomi. Det er ganske givet nemmere for nogle, end det er for andre, men det er faktisk sådan, at man jo ikke nødvendigvis er svag, bare fordi man har flerlinger. Jeg tror faktisk, at de fleste flerlingefamilier opfatter deres små roller som en stor gave.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Børn er vidunderlige, og man opfatter dem som en gave, det er der ingen tvivl om.

Men når nu fru Charlotte Dyremose mener, at det er helt i orden at skære ned over for de her familier, så de får færre penge, må fru Charlotte Dyremose da have gjort sig en eller anden overvejelse over, hvad det så er, familierne kan gøre

for at klare sig uden de penge, de får i dag. Der må da være en eller anden idé til familierne, når de nu, som fru Charlotte Dyremose siger, skal tilpasse sig, indrette sig.

Hvad er det så helt præcist, fru Charlotte Dyremose forestiller sig de kan gøre? Hvad er det, de skal skære ud af budgettet, som de bruger de penge på i dag, og som fru Charlotte Dyremose mener de kan klare sig uden i fremtiden? Bare et enkelt eksempel beder jeg fru Charlotte Dyremose om.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil først og fremmest takke for svaret. Jeg synes, det er meget glædeligt, at det fra konservativ side meldes klart ud, at man synes, at flerlingefamilier får for stort et tilskud til at varetage opgaven med at opfostre børnene.

Kl. 13.10

I forhold til diskussionen om, hvad man skal skære væk eller ikke skære væk, så er det klart, at man altid kan ændre sine indkøb og sine vaner. Det, som jeg synes er mest afgørende, er, at det tilskud, vi har i dag, måske giver mulighed for, at man kan få en hjælp til det meget store arbejde, det er at have flere børn på samme tid – og ikke så meget i forhold til de materielle ting. Jeg troede egentlig, at det var en tankegang, som lå meget, meget tæt på traditionel konservativ tænkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Line Barfod: Jeg er simpelt hen nødt til at sige, at jeg ikke synes, at det er et seriøst spørgsmål. Hvordan familierne skal indrette sig? Det vil jeg da ikke stå her og diktere. Altså undskyld mig meget, men det vil jeg ikke. Hvordan man skal indrette sig i den enkelte familie kommer altså meget an på, hvilken økonomi man har, hvilket forbrug man har, hvilke indtægter man har. Det vil jeg ikke blande mig i.

Som svar til fru Margrethe Vestager kan jeg sige: Jeg mener, at flerlingefamilierne med det her forslag får et passende tilskud, og det kommer tilmed til at følge det antal børn, man får ud over ét. Det er jo stadig væk sådan, at man får et tilskud netop til at løfte de økonomiske byrder, som er forbundet med at få flere børn samtidig. Det er helt rigtigt.

Som jeg også sagde i min ordførertale, er det altså sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti gerne vil have råd til at give en hjælpende hånd

til dem, der ikke kan klare sig selv eller har en ekstraordinær belastning, og det gør vi også med det her. Men skal der være råd til det, er vi altså nødt til at se kritisk på de udgifter, det offentlige har, og det ansvar vil vi i Det Konservative Folkeparti gerne tage på os.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Charlotte Dyremose siger, at hun ikke vil blande sig i familiernes økonomi. Så forstår jeg slet ikke, hvad vi står her og diskuterer, for hvis fru Charlotte Dyremose ikke vil blande sig, må hun jo lade være at skære ned. Det er fru Charlotte Dyremose, der kommer og skærer ned på familiernes økonomi, og så må fru Charlotte Dyremose have gjort sig en eller anden overvejelse over, at familierne godt kan undvære de penge.

Hun må mene, at de penge ikke er nødvendige for, at familierne kan give en god omsorg til deres børn, hvad enten det, de har behov for, er at have et hus, der er stort nok til at have så mange børn, eller behovet er at sørge for at have børnesko nok, eller behovet er indimellem at kunne få hjælp til at få passet børnene eller på anden vis.

Fru Charlotte Dyremose må have nogle gode råd til de familier om, hvad det er fru Charlotte Dyremose synes de i dag har for mange penge til og burde undvære i fremtiden. Jeg snakker ikke om, at man skal diktere nogen familier noget. Jeg taler bare om, at der må være nogle gode råd, og der må være nogle holdninger bag, at fru Charlotte Dyremose og Det Konservative Folkeparti mener, at familier, der har fået flere børn på en gang, har for mange penge i dag og godt kunne undvære noget af det, som de bruger penge på nu.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Foranlediget af fru Charlotte Dyremoses sidste svar vil jeg gerne vide, hvilke bindinger Det Konservative Folkeparti har fået med hensyn til brugen af provenuet ved den her nedskæring over for flerbørnsfamilierne.

Jeg har fuld forståelse for, at fru Charlotte Dyremose gerne vil prioritere dem, der er i en vanskelig situation og er dårligt stillet i vores samfund. Derfor tager jeg det for givet, at Det Konservative Folkeparti ikke synes, at provenuet ved den her besparelse skal gå til togskiner eller til it, politiet eller andre dele, som jeg synes

vanskeligt ville kunne komme ind under fru Charlotte Dyremoses definition.

Da det jo er en kendt sag, at det oftest er nødvendigt at binde udgifter og indtægter sammen, vil jeg gå ud fra, at der er den type bindinger, og at der ikke bare er en generel henvisning til finansloven.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er lidt i forlængelse af det forrige spørgsmål. Jeg hørte fru Charlotte Dyremose sige i sin sidste korte bemærkning, at grunden til, at flerbørnsfamilierne nu skal betale, er, at pengene skal gives til andre værdigt trængende grupper. Det lyder smukt, kan man sige.

Men det interessante er, at vi jo lige har fået en rapport fra Rådet for Socialt Udstødte, der peger på, at af de allermest udsatte grupper, vi har, er der 65.000, der er blevet sat ned i indkomst på grund af regeringens handlinger sammen med Dansk Folkeparti. Derfor har jeg simpelt hen svært ved at forstå den sammenhæng.

Jeg kunne forstå en sammenhæng, hvis fru Charlotte Dyremose argumenterede for, at de rige i Nordsjælland skal have skattelettelser, for det har de lyst til, og det skal flerbørnsfamilier og udsatte grupper betale for. Sådan er virkeligheden jo.

Men vil fru Charlotte Dyremose godt bekræfte, at Rådet for Socialt Udstødte siger, at 65.000 af de dårligst stillede har fået deres økonomi beskåret. Det er derfor svært at forstå den sammenhæng, som fru Charlotte Dyremose kæder den her nedskæring sammen med.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Line Barfod vil jeg starte med at sige, at det her tilskud sammen med mange andre tilskud, børnefamilierne får, jo er noget, man får fra staten.

Det er sådan, at vi her i Folketinget, når vi uddeler bl.a. tilskud eller indkræver skatter, selvfølgelig er med til at bestemme, hvor mange penge folk må beholde selv, eller hvor mange de kan få fra det offentlige. Men det plejer altså ikke at foranledige fru Line Barfod til at skulle stille spørgsmålet om, hvor familierne så præcis skal spare henne.

Jeg er altså nødt til at sige, at den økonomi, min mand og jeg har nu, er væsentlig bedre, end da vi begge to var på SU for et par år siden, og vi

lever altså på en anden måde nu, end vi levede dengang, og skulle vi gå tilbage til det, skulle vi da tage nogle beslutninger, men dem vil vi da gerne have lov at tage selv.

Til fru Margrethe Vestager kan jeg meget klart sige, at de penge, der bliver sparet her, skal gå til sygehusområdet, og de skal gå til yderligere at nedbringe ventetiden på behandling på sygehuse.

Til hr. Villy Søvndal: Jeg kan kun konstatere, at det altså ikke er sådan, at man, fordi man har flerlinger – det har jeg også sagt før – nødvendigvis er svag. Den sammenhæng findes altså ikke.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Villy Søvndal (SF):

Forslaget her er jo en sammenblanding af to elementer, der ikke har noget med hinanden at gøre. De er artsfremmede, og jeg antager, at socialministeren vil bekræfte, at regeringen vil være villig til at dele lovforslaget op i to, så vi kan forholde os til dem særskilt.

Ellers vil jeg starte med den del, der har været mest debat om, nemlig flerbørnstilskuddet. Folketingsmedlemmerne har fået mange henvendelser, og derfor tror jeg, der foreligger en solid viden om, at det koster mere at have tvillinger, trillinger eller firlinger samtidig. Det synes jeg heller ikke kan være så overraskende. Det er vel noget, man kan tænke sig frem til ved almindelige og enkle slutninger. Bortset fra enkelte områder som barnepige osv. er det jo indlysende, at det er dyrere at have flere børn samtidig.

Derfor synes jeg også, det er lidt underligt at høre, at regeringen forsøger at finde et eller andet logisk og fordelingsmæssigt argument for det her. Alle ved jo, at det her forslag kommer, fordi regeringen har brug for penge til finansloven for at finansiere skattelettelserne og for at finansiere skattestoppet. Så er der åbenbart intet, der er for småt, ikke engang i en situation, hvor vi har nogle familier, der får mange børn samtidig, hvilket medfører den merudgift, alle ved det medfører. De skal så være med til at finansiere, at andre grupper, der ikke har noget særligt behov, kan blive lettet i skat med størst virkning for de mest velhavende.

På den måde er det jo helt klassisk borgerlig politik, vi står med, nemlig at man plyndrer småindkomster. Det her er ikke alle sammen småindkomster, men man plyndrer folk, der har

et særligt behov, til fordel for at strø ud med løs hånd. Det er klart, at SF ikke kunne drømme om at medvirke i det her, for det har ikke anden begrundelse, end at man skal spare penge.

Jeg vil så godt sige til den konservative ordfører, at det jo altid er rart at møde folk, der tør bevæge sig ind i debatten. Det synes jeg alligevel fortjener ros. Det har ikke været nogen nem sag, og jeg synes heller ikke, at det lykkedes særlig godt, men det er dog trods alt en fordel i et parlament, at man vil tage diskussionen i modsætning til Dansk Folkeparti, der på det her punkt slet ikke vil deltage i debatten, men siger: Vi har godt nok en mening, men her på en offentlig talerstol er det en dyb hemmelighed, hvad vi mener om det her. Det har jeg aldrig oplevet før i de år, jeg har siddet i Folketinget.

Derfor en ros til De Konservative for overhovedet at turde bevæge sig ind i debatten. Jeg synes så til gengæld, at argumenterne for det her ikke var særlig gode, for jeg tror, fru Charlotte Dyremose vil medgive, at hensigten med det her forslag alene er at forsøge at skabe mulighed for en finanslov, der er i balance.

Så har man været rundt for at søge med støvsugeren: Hvem kan vi ramme, som ikke er så stor en gruppe, at det får særlig stor vælgermæssig betydning for regeringen? Da det jo ikke er voldsomt mange, der har tvillinger, trillinger eller firlinger, har man jo igen ramt en lille gruppe, der har et særligt behov, men som vælgermæssigt ikke udgør nogen trussel. Jeg vil egentlig bare bede fru Charlotte Dyremose bekræfte, at det er den type slutning, der ligger bag det her forslag.

KL 13.20

Når SF ikke kunne drømme om at stemme for det her forslag, er det, fordi vi som bekendt er et børnevenligt parti, der synes, det er vigtigt at turde satse på børn. Børn er det her samfunds fremtid. Vi synes, det er fint at have et samfund, der har gode ordninger for børn, så folk får mange børn og har lyst til at få børn i modsætning til nogle af de lande rundt om os, der har meget store problemer, fordi børnepolitikken ikke er tilrettelagt sådan, at man både kan have en karriere og børn samtidig. Vi har ordninger, som er langt mere gunstige, og det synes vi i SF er en ubetinget fordel, og dem vil vi ikke være med til at pille ved.

Så skal jeg sige, at den første del af lovforslaget, som går ud på en præcisering af betingelsen for udbetalingen af børnebidrag og børnefamilieydelse, nemlig at barnet og ikke som hidtil

forældrene har bopæl i Danmark – bortset fra uddannelsesmæssige eller andre grunde til at opholde sig en periode i udlandet – har vi ingen problemer med. Netop derfor beder vi om, at lovforslaget bliver delt i to.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Også fra radikal side sætter vi stor pris på, at lovforslaget opdeles, og det underer os egentlig, at det er nødvendigt at bede om det, da de to dele af forslaget har meget, meget lidt med hinanden at gøre.

Som det er fremgået af mine korte bemærkninger til tidligere ordførere, støtter vi ikke besparelsen på flerlingetilskuddet. Vi synes sådan set, at skæret af logik, der er kastet ud over sagen, er en lille smule patetisk, fordi det jo samlet set handler om, at disse familier får et andet økonomisk råderum, end de ellers ville have haft. Det er ikke, fordi vi er bange for beskæringer, men vi finder bare ikke, at finanslovens muligheder for at prioritere anderledes på nogen mulig måde er udtømt. Derfor synes vi, det er lidt ærgerligt, at de mennesker, som oplever en endog særdeles presset hverdag, skal opleve, at der ikke er den opslutning til at støtte deres økonomiske behov på den måde, som der har været hidtil.

I forhold til den anden del af forslaget vil jeg sige, at vi støtter det, men vi har nogle reservationer i forhold til, om det vil virke. Det ene er, at der er meget, der tyder på, at når forældrene sender børnene på de genopdragelsesture, som det er målet at stoppe, så gør de det med en meget, meget kraftig betoning af nødvendigheden af det af kulturelle, opdragelsesmæssige og andre hensyn. Derfor forekommer det ikke at være det mest hensigtsmæssige middel at bruge at straffe forældrene økonomisk.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man i meget videre udstrækning går ind i en dialog med forældrene og også gør sit yderste for at hjælpe de børn, der bliver fanget i udlandet i forbindelse med forældrenes, tror jeg, i manges øjne mærkværdige dispositioner i forhold til, at de burde have en fremtid her i landet. Der synes jeg, det er lidt skuffende, at nogle ordførere, som støtter forslaget, ikke er villige til at have den mere globale tilgang til den her problemstilling, hvor vi taler om børn, som er opvokset i Danmark, og som forestiller sig en dansk fremtid. Det synes

jeg er ærgerligt, for det ville have givet en meget fin sammenhæng i forhold til lovforslaget.

Angående de problemer, der er, og den hjemmel, som skal gives i forhold til kommunernes viden om, hvorvidt børnene går i skole eller ej, må man sige, at det jo allerede i dag er sådan, at kommunerne har tilsynet med, at børnenes undervisningspligt opfyldes. Det er allerede i dag sådan, at kommunerne skal forholde sig til, om der – hvis ikke børnene kommer i skole – er andre, der tager hånd om deres undervisning, således at de gør faglige fremskridt.

Det vil sige, at det lovforslag, vi behandler, sådan set er en ren tilståelsessag, fordi det handler om, at man har indset, at kommunerne hverken gør det ene eller det andet for at iagttage, om børnene får opfyldt deres undervisningspligt. Det synes jeg er ærgerligt, men jeg tror desværre, det er nødvendigt i de her forhold.

Vi håber meget, at vi kan gå videre også i diskussionerne om vurderingerne af, hvor lidt og hvor meget effekt det her vil have, men også i en diskussion af, hvad der sker, hvis de her forslag ikke har nogen effekt og vi stadig væk ser børn sendt til udlandet, uden at det på særlig betryggende vis er muligt for dem dels at vende tilbage til Danmark, dels at deres forhold dernede bør være på nogenlunde anstændig vis. Vi taler faktisk meget ofte om danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu vil jeg normalt ikke blande alle mulige andre ting ind i sådan en lovbehandling som den her, men nu nævner fru Margrethe Vestager selv, at man i Det Radikale Venstre da sandelig er klar til at lave økonomiske prioriteringer, bare ikke lige her.

Kl. 13.25

Og der er det så, jeg sådan tænker lidt ved mig selv, jamen hvis ikke fru Margrethe Vestager så kan sige, at vi f.eks. altså har det og det og det område, hvor vi synes, at der bliver givet nogle tilskud f.eks. til nogle mennesker, som ikke burde få de tilskud, så bliver det lidt hult. Så bliver det meget hurtigt til, at man gerne vil være økonomisk ansvarlig, bare ikke når det sådan skal gøres i praksis. Så kunne vi få et par eksempler?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu skal fru Charlotte Dyremose ikke på nogen måde mistænkes for at være en del af den radi-

kale pressestrategi, så det er bare sagt her: Jeg har ikke bestilt dette spørgsmål.

Ja, Det Radikale Venstre har faktisk fremlagt et samlet finansieret finanslovudspil, som også finansierer, at flerlingetilskuddet ikke ændres. Nogle af de ting, som vi foreslår, er bl.a., at man ændrer på det statslige tilskud, der er til selvstændige erhvervsdrivendes sygedagpengeforsikring. Det burde jo kunne nyde fremme, idet det er et særdeles uliberal forslag, og da den daværende regering ikke havde mulighed for komme igennem med det, så fremsætter vi det gerne igen.

Det andet forslag, som jeg sådan umiddelbart vil kunne nævne, er nogle af de mange erhvervstilskud, som vi har et meget frisk mod på at gå ind og beskære, sådan at vi kan få en mere velfungerende markedsøkonomi i det danske samfund. Det tror jeg også er noget som regeringen kunne se på med meget stor velvilje.

Det er klart, at nogle af de ting vil gøre, at erhvervsvirksomheder får andre forhold og vilkår, end de har i dag, men vi tror faktisk på, at styrken i konkurrenceevnen i dansk erhvervsliv også er til, at man kan klare sig uden den krykke, statsstøtten vil være.

Jeg skal, når vi er færdige her i dag, oversende det radikale forslag, sådan at fru Charlotte Dyremose kan blive bekendt med de øvrige forslag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):
Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg håber ligesom andre ordførere, at socialministeren er villig til at dele det her forslag i to, så man kan tage behandlingen af dem hver for sig, da de ikke umiddelbart har noget som helst med hinanden at gøre.

Som andre har været inde på, har også jeg fået en række henvendelser fra flerlingefamilier, og hvis man overhovedet skulle være i tvivl om, at det vil skabe problemer, at man skærer i den økonomi, som mange familier har, så fremgår det tydeligt af de mange henvendelser. Vi har tidligere i debatten hørt om problemer med at have en bolig, der er stor nok, problemer med at have senge nok, have sko nok, og hvad man ellers har behov for, når man får flere børn på en gang i stedet for at få dem et ad gangen.

Men det, der undrer mig, er, at man for det første går ind her og siger, at man vil finde nogle penge til finansloven. Det, at man åbenbart vil

til at finansiere politiet og den almindelige drift af politiet ved at skære på børnefamilier, synes jeg er en noget underlig sammenhæng, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man fra regeringens side kan prioritere på den måde. Jeg håber, at Dansk Folkepartis hemmelige overvejelser må ende med, at Dansk Folkeparti heller ikke kan støtte det, ligesom man i sin tid var imod, at man skulle skære ned over for de ældre for at finansiere politiet – især når man tænker på, at regeringens samtidig lige har foræret Nordsøolien til A.P. Møller og dermed har foræret mange milliarder væk.

Hvis man i stedet havde sørget for at beskatte Nordsøolien på samme måde, som man gør i flere andre lande, jamen så ville der være omkring 7 mia. kr. mere om året til velfærd. Så ville vi altså slet ikke behøve at sidde her og spare 16 mio. kr., som ikke er meget på statsbudgettet, men som for den enkelte familie altså betyder en stor nedskæring.

Det, jeg så heller ikke kan forstå, er, at når man laver nogle økonomiske tiltag herinde, så prøver man normalt at pakke det ind i, at det er, fordi man gerne vil ændre folks adfærd, have dem til at opføre sig på en anden måde. Hvordan er det nu lige, at man lader være med at få flere børn på en gang?

Jeg håber, at ministeren vil komme med en anvisning, så de, der overvejer at bliver forældre fremover, og som nu ikke længere skal have det her flerlingetilskud i lige så høj grad, kan få at vide, hvad de skal gøre for ikke at få flere børn på en gang. Eller er tankegangen, at vi skal bevæge os ud i den nye bioteknologiske virkelighed, så man på et tidligt tidspunkt skal konstatere, at der er flere fostre, og så skal man abortere dem, der er for meget, så der kun er ét barn tilbage? Eller hvad er det, tankegangen fra regeringens side er, når man ønsker at påvirke folks adfærd her? Jeg håber, at der kommer noget vejledning til borgerne fra regeringens side på det her område.

Der skal i hvert fald ikke herske nogen tvivl om, at Enhedslisten ikke mener, man skal gå ind på den måde og blande sig i, om folk får flere børn eller et barn. Vi mener, at det er et helt frit valg for familierne, at de skal have muligheden for at få flere børn, hvis det er det, der kommer ud af, at man får en graviditet.

Kl. 13.30

Så er der den anden del af forslaget omkring at prøve at gøre noget for at forebygge de her ulykkelige sager, hvor børn bliver sendt ud af

landet. Vi er helt enige i, at det er et alvorligt problem, og at man skal gøre noget for at hjælpe de børn. Vi mener især, man skal gøre noget for også at hjælpe dem til at komme tilbage til landet.

Det er klart, at man skal sætte ind med en forebyggende indsats for at prøve at ændre holdningerne hos de familier, der tænker på at sende børn ud af landet. Men vi forstår simpelt hen ikke regeringens tilgang her. Den svarer selvfølgelig til, hvad man gør på andre områder: Det hedder straf og tvang. Vi tror bare ikke så meget på, at straf og tvang virker og slet ikke på de familier, vi taler om her. Vi er bange for, at de vil se stort på pengene og sende børnene ud af landet alligevel, og det er dybt ulykkeligt for børnene.

Derfor håber vi altså, at det kan lykkes os under de fremtidige forhandlinger at kigge mere på, hvad vi kan gøre af forebyggende tiltag for at forhindre familierne i at sende børnene ud af landet i stedet for at gå ind og straffe dem bagefter.

Dertil kommer så også spørgsmålet om, hvordan man skelner mellem, hvornår der er tale om forældre, der sender børnene ud af landet på genopdragelsesrejser og sender dem tilbage til Somalia osv., kontra hvornår der er tale om, at man lader sine børn komme ud på en dannelsesrejse til andre lande, som jo har været en tradition i mange år blandt mange familier i Danmark uden nogen problemer. Så derfor er det væsentligt, at vi får kigget nærmere på den del af forslaget.

Men som sagt: Den umiddelbare tilgang med straf og tvang kan vi ikke støtte.

Tove Videbæk (KD):

Lovforslag nr. L 4 indeholder to meget forskellige elementer vedrørende børnetilskud. Det første element drejer sig om børnetilskud i forbindelse med barnets ophold i udlandet eller i Danmark. Det præciseres i forslaget, at barnet naturligvis skal opholde sig i landet, hvis det skal kunne få børnetilskud. Det synes vi i Kristendemokraterne er logisk og fornuftigt. Det er vigtigt over for børnene, og det er en støtte til børnene, så de ikke sendes til udlandet på genopdragelse, væk fra deres forældre, væk fra deres kammerater i lange perioder.

Det andet element er vi derimod totalt og helt uenige i. Det at vente og få flere børn på samme tid er en stor udgift for en familie. Det drejer sig både om barnevogn og barnesæde til bilen og

barnestol og barneseng og meget mere samt dobbelt op med tøj og sko – og det hele på én gang. Får man børn med et eller flere års afstand, jamen så kan børnene jo arve hinandens tøj og ting, men når man får dem samtidig, så falder alle udgifter også her og nu samtidig, og måske er man endda nødt til at anskaffe sig en ny bil eller bolig.

Det her forslag kunne læses, som om regeringen faktisk ikke ønsker, at der skal fødes tvillinger, trillinger eller flere i Danmark.

Familierne her har ikke overtrådt nogen lov eller bestemmelse ved at havne i den situation, at de nu venter tvillinger eller trillinger, og de har ikke engang selv kunnet vælge.

I mange lovinitiativer, der tages i forbindelse med tilskud, som skæres ned eller afskaffes, er der ofte indbygget en slags incitamentsstruktur. Man skærer f.eks. ned i dagpenge til de unge i 20'erne for at give de unge et stærkere incitament til at søge job. Men i denne forbindelse kunne man jo fristes til at spørge ministeren: Hvilket budskab er det så, vi sender til vordende forældre med denne nedskæring? Hvad er det lige, de selv kan gøre for at undgå at havne i den her økonomiske klemme, som de vil havne i, hvis de får tvillinger eller trillinger?

Jeg kan faktisk ikke lade være med at kæde denne her situation sammen med kunstig befrugtning, idet det jo ofte er i forbindelse med kunstig befrugtning, at der kommer flerlinger.

Hvis en familie efter f.eks. kunstig befrugtning får at vide, at de venter flerlinger, eksempelvis trillinger, og de ikke kan overskue de økonomiske konsekvenser, de store udgifter, der er forbundet med det, vil ministeren så opfordre en sådan familie til at få foretaget fosterreduktion, eller hvad vil ministeren råde dem til? Jeg tror, de har brug for et godt råd.

Kristendemokraterne er enige i, at lovforslaget bør deles i to. Vi kan stemme for første del, men absolut ikke for anden del.

Kl. 13.35

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg takker for den velvillige modtagelse af forslaget. Velvilligheden var jo størst omkring den del af forslaget, der vedrører ændringer om hjemstedsbestemmelsen til en opholdsbestemmelse. Jeg har forstået, at der er bred tilslutning til den ændring, der sikrer, at der ikke udbetales børnetilskud og børnefamilieydelse til familier, der sender deres børn til genopdragelse i hjemlandet.

Som flere af ordførerne var inde på, så er forslaget ikke tilstrækkeligt til at løse problemet med børn, der sendes hjem på genopdragelse. Forslaget *må* suppleres med en forebyggende indsats, og jeg har i sommer sendt en orienteringskrivelse til kommunerne, hvori vi bl.a. fremhæver, at kommunen i høj grad kan være med til at sørge for, at forældre og børn får forståelse for integrationens betydning gennem direkte og indirekte oplysning og dialog om normer og kultur i Danmark; at lærerne skal være opmærksomme på, om et barn eller en ung har særlig risiko for hjemsendelse til genopdragelse, og om barnet eller den unge har behov for særlig støtte; at kommunen i konkrete tilfælde kan overveje en fast kontaktperson for barnet eller den unge og for hele familien, og ordningen må så i givet fald tilrettelægges, så det sikres, at den ikke virker konfliktskabende, men bidrager positivt til en samlet løsning af familiens problemer, samt at der i særlige tilfælde, hvor betingelserne herfor er til stede, kan blive tale om at anbringe et barn uden for hjemmet uden forældrenes samtykke.

Vi vil følge op på den forebyggende indsats ved at lægge vægt på dette, når vejledningen om den særlige indsats for børn og unge skal revideres.

Hvad angår bemærkningerne til flerbørnstilskuddet, skal jeg bemærke, at jeg er klar over, at der er mange udgifter forbundet med at have flere børn, og at der også er mange praktiske vanskeligheder forbundet med at have flere samtidigt fødte børn. Det, vi skal forholde os til, når vi vurderer det særlige flerbørnstilskud, er imidlertid de specifikke merudgifter, der er ved at have flere samtidigt fødte børn.

Der er ikke under debatten i dag fremkommet noget, der har ændret ved min opfattelse af, at de specifikke merudgifter, der er forbundet med at have flere samtidigt fødte børn, i rimelig grad bliver tilgodeset, når vi fremover fortsat yder et samlet tilskud over 7 år på 46.522 kr. til hvert barn ud over det første i et flerbørnsuld.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at forslaget om at ændre hjemstedsbestemmelsen til en opholdsbestemmelse og forslaget om at ændre flerbørnstilskuddet er blevet fremsat samlet, fordi det vedrører den samme lov, og så vi på den måde dermed kan begrænse antallet af lovforslag, som vi skal behandle her i Folketinget. Men teknisk set er der ikke de store problemer i at opdele lovforslaget i to, og da der her i dag er fremsat ønske herom, så gør vi selvfølgelig det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love. (Præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag handler om, hvordan kommunerne opretter det bedst mulige indbyrdes samarbejde på tre områder, for det første til gavn for førtidspensionister, der flytter mellem kommunerne, for det andet til gavn for ældre, der får brug for midlertidig hjemmehjælp i deres sommerhus, og for det tredje til gavn for de borgere, der får brug for den sociale rådighedsvagt.

Lovforslaget sikrer, at førtidspensionister frit kan flytte ud på landet eller til en dejlig kystkommune og måske bo billigt dér med udsigt til havet og naturen. Udfordringen er selvfølgelig bare, at der en tendens til, at en del førtidspensionister flytter til de samme kommuner med disse herlighedsværdier, at nogle af disse herlighedskommuner er befolkningsmæssigt meget små, og at de har svært ved at finansiere de nye tilflyttere.